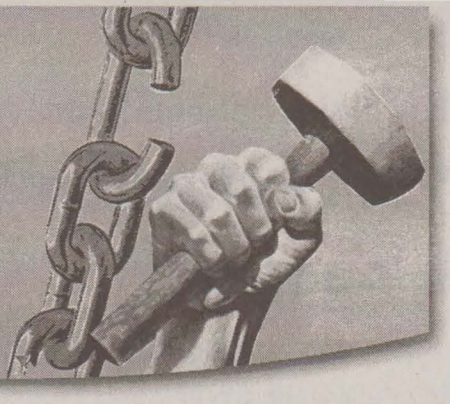
İşçi Bülteni Özel Sayı 421 - Mart 2009

Topkapı İşçi Bülteni

Patronlar bir kez daha fedakarlık istiyor!

Fedakarlık yok direniş var!

Arkadaşlar,

Ekonomik krizin başlamasından itibaren en çok duyduğumuz laf fedakârlık oldu. Bütün patronlar, onların hükümeti, işçi sınıfına karşı hainlikleri tescillenmiş sendikacılar söz birliği etmişçesine bir fedakârlık lafı tutturdu gidiyor.

Patronlar krizi bahane ederek ücretlerimize ve diğer hak edişlerimize göz koydular. Birçoğumuza aylarca ücretlerimiz ödenmedi, üç kuruşluk sadakalarla bizleri geçiştirdiler. Ücretsiz izinlerle, işten çıkarmalarla sırtımızdaki kambur gün geçtikçe büyüyor.

Hükümet önceleri teğet geçecek dediği krizi sonunda kabul etti. Ama hemen ardından da TÜSİAD'ın isteklerini bir bir uygulamaya başladı. Kazanılmış haklarımızın çoğunu gasp etmek için esas manevralarını ise seçimlerin sonrasına erteledi.

Fedakârlık masallarıyla kuru ekmeğimize göz koyanlar kendi rahatlarından hiç taviz vermiyorlar. Dün nasıl yaşıyorlarsa bugün de öyle yaşıyorlar. Sırtlarımızdan büyüttükleri servetleriyle zevk ve sefa sürüyorlar. Eğlence mekânlarında, lüks otomobil satışlarında, restoranlarda kriz yok! Bir de gelip utanmazca bizden fedakârlık istiyorlar.

Artık fedakârlık masallarına karnımız tok. Fedakârlıksa buyurun önden siz yapın fedakârlığı.

Arkadaşlar,

Ekmeğimizle oynamalarına izin vermeyelim. Bu koşullarda direnmekten daha meşru ve haklı bir davranış olamaz. Kurtiş Matbaası'nda, Torgem Tersanesi'nde, Ünsa Çuval'da işçiler ücret alacakları için direndiler ve kazandılar. MEHA'da, SİNTER'de, GÜRSAŞ'ta, DESA'da, sınıf kadeşlerimiz direnişlerine devam ediyorlar.

Biz de haklarımız için bir araya gelmeli, direnmeliyiz. Taleplerimiz açıktır: Ücretler başta olmak üzere tüm alacaklarımız derhal ödenmeli ve işten çıkarmalar ve ücretsiz izinler durdurulmalıdır.

Gün birlik olma günüdür. Gün dayanışma günüdür. Gün ekmeğimize ve onurumuza sahip çıkma günüdür. Tüm işçi arkadaşlarımızı bu anlayışla direnişi omuzlamaya çağırıyoruz.

Bir deri işçisi anlatıyor...

"Seçimlerden sonra sırtımıza daha çok binecekler"

Deri boyama işinde çalışıyorum. Krizden önce işyerinde 12 işçi çalışıyordu. Altısını çıkardılar. Kalan altısı ise 15'er gün aralıklarla üçer üçer çalışmaya devam ediyor.

Patron krizden önce çalışma süresini arttırmayı dayattı bize. 08-17 saatleri arasında çalışıyordu. Çıkış saatini 18'e çekmek istedi, kabul etmedik. Ama sonuçta faturayı bize ödetti. Ona trilyonlar kazandırdık. Eğlencesinden, arabasından, lüksünden vazgeçmedi. Ama bizim ekmeğimizle oynadı. Bizim de çoluk çocuğumuz var dedik ama durduramadık. Şu an tek güvencemiz sigortamızın tam yatması.

Bütün işyerlerinde de aynı şeyler yaşanıyor, hükümet seyrediyor. Hükümete göre kriz yok. Kriz var dediklerinde de sadece zengini destekliyorlar. Hakkını isteyenlere ise yapmadıklarını bırakmıyorlar. Örneğin Başbakan Aydın'da kendisinden hesap sormaya kalkan 14 yaşındaki bir çocuğun ensesini sıkıp yaralayabiliyor. Gerisini siz düşünün. Hükümet defolsun gitsin.

Seçimlerden sonra her şey daha kötü olacak. Sırtımıza daha çok binecekler. Seçimlerden sonra kapımızı çalacaklar mı? Aç mısınız, susuz musunuz diyecekler mi? Hayır! Ben onların hiçbirine oy vermem. Bunların hepsi sömürücüdür. Trilyonlarca para harcıyorlar. Her yerde seçim bürosu açmışlar. O para bile bizim cebimizden çıkıyor.

Ama asıl sorun bizde. Biz hala bunların peşinden gidiyoruz.

İşçi arkadaşlara diyeceğim gözlerini açsınlar, birlik olsunlar. Birlik olmazlarsa ezilmeye mahkumlar.

PTT'yi "güzelleştiren" idare faturayı çalışanlara ödetiyor!

"Önce güzelleştir, sonra özelleştir" anlayışıyla PTT'de bir dizi yeni düzenleme yapılıyor. PTT-Bank şubelerinin arttırılmasıyla birlikte PTT Kargo da hizmete sokuldu. Yeni düzenlemeler ile birlikte oluşturulan yeni çalışma düzeni ise işçiler için tam anlamı ile zulme dönüştü.

Kadrolu-taşeron tüm işçiler bu zulümden nasibini alıyor. İşgücünü daha ucuza mal etmenin yolu olarak taşeronlaştırma uygulamasına dört elle sarılan PTT yönetimi bununla kalmıyor, hafta içi günlerin akşam mesailerini ve Pazar çalışmalarını arttırıyor. Bu fazla çalışmalar için herhangi bir ücret de ödemiyor. Dahası müdür ve amirler bu şekilde çalışmayı kabul etmeyen işçileri "ertesi gün işe gelmeyin" diyerek tehdit ediyor.

Tabii asıl sorun amirin ve müdürün bu cesareti nereden aldıklarıdır. Onlar cesaretlerini bizlerin bu haksızlıkları sorun olarak görmememizden alıyorlar.

Eğer bu durumdan rahatsızsak ve değiştirmek istiyorsak, bir araya gelmeyi öğrenmeliyiz. Ücretsiz mesaiye kalmayı bize dayatanlara beraberce hareket ederek karşı koymalıyız. Fazla çalışmanın bir bedeli olduğunu bu beylerin kafasına yerleştirmeliyiz.

Hafta tatilimiz olan Pazar günleri çalıştırmanın bedeli %100 zamlı fazla çalışma ücreti demektir. Bugün biz bu hakkımızdan vazgeçersek yarın daha ağır çalışma koşullarını dayatacaklarını bilmeliyiz.

El ele vererek beraberce hareket etmeli, karşımızdaki bu acımasız zihniyete karşı dirençli bir duruş sergilemeliyiz. Tek başımıza bir hiç, beraber olduğumuzda ise güç olduğumuzu kanıtlamalıyız.

Bedavacı PTT'ye öfkeli bir taşeron işçisi

Bir metal işçisi anlatıyor...

"Üretim artarken üzerimizdeki baskılar da artıyor"

Merhaba işçi arkadaşlarım.

Topkapı sanayi havzasında faaliyet gösteren orta ölçekli bir fabrikada çalışmaktayım. Uzun yıllar süren çalışma hayatımda, sigorta, sendika, sosyal haklar gibi kavramlarla burada tanıştım. İlk yıllar diğer işyerlerinden farklı olarak burada 8 saat çalışıyor, servisle gidip geliyorum. Sonra işyeri kabuk değiştirmeye başladı. Önce makinalar daha modern makinalarla değiştirildi. 400-500 kişilik kadro 100 kişiye kadar indirildi. Çalışan sayısı azalırken üretim arttı. Çıkarılmayan işçiler üzerindeki baskı sürekli arttı. Sosyal haklarımız önce fabrika bazında örselenip-kırpılıp kuşa çevrildi. Sonra mezarda emeklilik yasası gibi bir sürü hak gaspları durumumuz daha da kötüleşti.

Bu arada her ay tıkır tıkır aidat ödediğimiz sendikamız ve başkanı, işverenlerle ortak toplantılar, seminerler düzenleyip ülkemizin zorda olduğunu, ekonominin kötüye gittiğini, herkesin fedakarlık yapması gerektiğini anlatıp durdu.

Sanki bunun suçlusu işçilermiş gibi. Sanki devletin milletin bankalarını işçiler hortumlayıp batırdı. Sanki kamu sektöründeki fabrikaları, işletmeleri işçiler satıp parasını yedi. Ülkenin başına geçen bütün idareciler vatandaşı keriz yerine koyan uygulamalara imza atmış, patronların dümen suyuna gitmiş, kendilerini iktidara getirmiş olan halkı ve işçi kesimini bir çırpıda satmıştır.

Ülkemizde oynanan bu büyük oyunun küçük versiyonu da işyerimizde, fabrikamızda yaşanıyor.

Fabrika idaresinin tavrı zaten belli. Ülkemizi saran krizden en karlı şekilde çıkmanın yollarını araştırıp uygulamaya kaymakla meşguller. Her gün yeni bir baskı metodu, her gün yeni bir işçiyi yıldırma yöntemi, aşağılayıp korkutma yöntemi.

Bu haksız uygulamalara karşı işçinin tek güvencesi olan sendika ise tamamen işverenin sözcülüğünü üstlenmiştir. Yemekler az ve kalitesiz, hele gece çıkan kahvaltı diye verilen yemek yenecek gibi değil ve hatta bazen işçilerin yarısına bile yetmemekte. Sendika temsilcisine konusu açıldığında ise, sanki cebinden çıkıyormuş gibi afra tafra yapmakta, laf kalabalığı yaparak işi geçiştiriyor.

Fabrikada işçilere yapılan baskıların, sözcülüğünü sendika temsilcisi yapıyor. Konumunu kaybetmemek için maymun gibi daldan dala oynuyor.

Arkadaşlar, bu anlattığım olumsuz tablo aslında değiştirilebilir. Ancak bunun için birlik olmalı, Topkapı işçileri olarak bir yumruk olup hakkımızı aramalıyız.

İşte Topkapı İşçi Derneği bu amaçla kurulmuş ve faaliyetlerine başlamıştır. Dil, ırk, sınıf gözetmeksizin bütün işçilere kapılarını açmıştır.

Giriştiği faaliyet ve çalışmalarla da kısa zamanda uzun yol kat etmiş, bazı işyerlerinde işçilerin haklarını almasında ön ayak olmuştur.

Arkadaşlar, bu sömürü düzeni elbet çöküp yıkılacaktır. Bunun için birleşelim, birlik olalım ve ileri yürüyelim.

Topkapı'dan bir metal işçisi

Kurtiş İşçileri ücret alacakları için direndi ve kazandı!

Kurtiş işçilerinden öğrenerek mücadeleyi yükseltelim!

Ağustos ayından itibaren maaşlarını düzenli alamayan ve Kasım ayından itibaren de ellişer yüzer liralık harçlıklarla geçiştirilen Kurtiş Matbaası işçileri 9 Şubat Pazartesi günü direnişe geçtiler. Maaşlarının ve vergi iade paralarının ödenmesi, ayrıca bundan sonraki dönemde maaşlarının gününde ve eksiksiz ödenmesi talebiyle iş kanunun 34. maddesinde belirtildiği biçimde işi durdurdular.

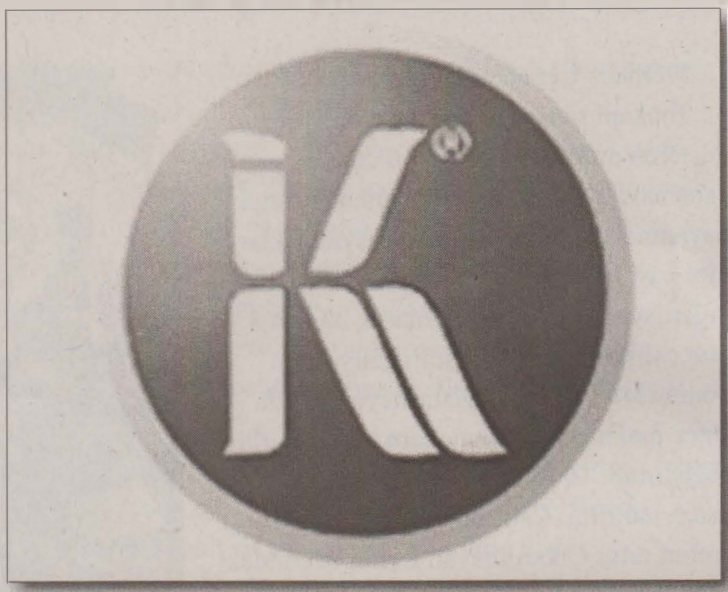
Kurtiş patronu direnişin hemen başlangıcında diş göstermeye başladı. "Yaptığınız yasa dışı, hemen iş başı yapmazsanız tutanak tutacağız" gibi tehditlerle direnişi kırmaya çalıştı. Buna karşılık işçiler tarafından iş durdurmanın yasal hak olduğu belirtilerek talepler yerine getirilene kadar direnişe devam edileceği belirtildi.

Bu güne kadar işçilerle muhatap olmayan, krizden ve yokluktan dem vuran Kurtiş patronu, işçilerin kararlı duruşları sonrasında direnişin 2. gününde işçilerin taleplerini kabul etmek zorunda kaldı.

Direnişin en büyük kazanımı işçilerin birlikte davranarak ve kararlı bir direniş sergileyerek haklarını kazanacaklarını somutta görüp yaşamalarıdır, kendilerine olan güvenlerinin artmasıdır. Bu, işçiler açısından muazzam önemde bir kazanım oldu. İşçiler direnişin maddi kazanımlarından önce böyle bir deneyimi yaşamış olmaktan dolayı büyük bir sevinç duydular.

Direnişin diğer bir kazanımı ise kriz bahanesiyle işçilere yönelik ağır ve kapsamlı saldırılar karşısında direnmeye çalışan işçi sınıfı cephesinden bir başarı örneği yaratılmış olmasıdır. Kurtiş işçisi krizi bahane eden patron karşısında direnerek kazanmıştır. Dahası Kurtiş işçileri işlerini koruyarak alacaklarını söke söke almışlardır. Bu bakımdan Kurtiş direnişi başta Topkapı havzasındaki işçiler olmak üzere tüm işçi sınıfı için önemli, yol gösterici bir deneyim olmuştur.

Kurtiş işçilerinden öğrenerek haklarımızı söke söke almalıyız.

Kurtiş işçileriyle direniş üzerine konuştuk...

1. İşçi: Direnerek ücretlerimizi almaya başardık. Ama bu yeterli değil Önemli olan bundan sonrası. Burada daha yapacak çok işimiz var. Patron içimizde öne çıkan arkadaşlarımızı işten ç·karabilir. Ayrıca ücretlerimizin bundan sonra düzenli olarak ödeneceğinin garantisi de yok. Patron yarın yine karşımıza bu ay ücretinizi geç ödeyeceğim diye çıkabilir. Böyle olursa yanıtımız yine birlikte davranmak olacak. Ayrıca birliğimizi ileriye taşımak ve güçlendirmek zorundayız.

2. İşçi: Yaklaşık 4 yıldır bu işyerinde çalışıyorum. Şimdiye kadar patronu bize ekmek veren, bize ne söylerse itiraz etmememiz gereken biri olarak görüyorduk. Ama öyle olmadığını yaşayarak anladık. Biz patrona karşı görevimizi yerine getiriyoruz, aynı şekilde onun da bize karşı görevlerini yerine getirmek zorunda. Yapmak istemezse biz de böyle direnerek ona böyle diz çöktürürüz. Bundan sonra kendimi patrona karşı daha güçlü hissediyorum ve daha sonra çalışacağım yerlerde de böyle sorunlar karşısında nasıl davranacağımı iyi biliyorum.

İS-KA'da iş durdurma ve sendikal ihanet

İS-KA Kablo fabrikasında çalışan işçiler 11 Şubat sabahı işi durdurdular.

Krizin faturasını işçilere kesen İS-KA patronu, geçtiğimiz yılın Kasım ayından beri ücretleri ödemiyordu. Tüm bunlara sessiz kalan ve sendika yönetiminin suç ortaklığını aşamayan İS-KA işçileri, patronun 86 işçinin daha işine son verme planları yapması üzerine harekete geçti.

Fabrikadaki ileri ve öncü işçiler sendikacılarla son bir görüşme yapma ve onları harekete geçmeye zorlama biçiminde değiştirildi. Sendikanın patronla görüşmes i istendi, görüşmeden bir sonuç alınmaması halinde işin durdurulması kararlaştırıldı.

Ancak, İS-KA işçilerinin iş bırakma eylemi beklendiği gibi sendika bürokratlarının engeline takıldı. Ücretlerini ve işten atılacağı söylenen işçilerin kıdem tazminatlarını almak için iş bırakan işçiler, Çelik-iş yöneticilerinin patronla işbirliği yapması karşısında direnişlerini sürdüremediler.

Bunun üzerine işçileri bölmek amacıyla bir oyun devreye sokuldu. Önce işten atılacak olan 86 işçinin listesi duyuruldu. Daha sonra çalışmaya devam edecek olan işçilerin tüm alacaklarının hemen ödeneceği sözü verildi. Patronun bu manevrasına sendika yöneticileri de tam destek verdiler. İşçilerin bunu kabul etmemeleri üzerine müdürlerden biri söz alarak tehdit dolu bir konuşma yaptı. Bu konuşma işçilerin direncini büyük ölçüde kırdı. Çünkü bu patron yalakasına karşı net bir tutum alınamadı.

Bu aşamada sendika yöneticileri çalışma ya devam edecek olan işçileri işin başına dönmeye çağırdılar. İşten çıkarılacak işçilere ise kendilerine yapılan öneriyi kabul etmek dışında başka bir seçeneğe sahip olmadığını söylediler. Direnişin başını çeken işçilerin büyük bir moral kırılma yaşamasıyla birlikte bu oyun başarıya ulaştı.

İS-KA'da sendikal ihanet iş başındaydı. Önemli bir direnişin patronla tam bir işbirliği içerisinde kırılmasında başrolü oynadı. Ancak burada asıl belirleyici olan, sendika yöneticilerinin ihaneti değil, ileri-öncü işçilerin örgütlü ve kararlı bir tutum gösterememiş olmasıdır. Eğer bu işçiler direniş içerisinde rollerini oynayabilseler ve ne olduğu işçiler tarafından bilinen sendika yöneticilerine inisiyatifi vermeselerdi, sonuç daha farklı olurdu.

Ancak bunun için hazırlıklı olmak gerekiyordu. Böyle günlerin geleceğini bilerek işyerinde işçilerin birliğini sağlayacak sistemli bir çalışma yapılmalıydı. Bu olsaydı ne patronun saldırısı ve ne de sendikacıların ihaneti başarıyla ulaşabilirdi.

İS-KA'da son durum...

İS-KA'da kölelikten beter koşullar

86 İşçinin işten atılmasına rağmen IS-KA'da sular durulmadı. Kalan işçiler de her an işten atılmayı bekliyor. Tek tek işten atılmalar başladı. Bu günlerde yeni bir plan daha yürürlüğe konuldu. Bu plana göre İS-KA işçileri haftanın üç günü çalışıp geri kalan günlerinde ücretsiz izin yapacaklar.

Bu uygulama patronun çalışma süresini keyfine göre düzenlemesi anlamına geliyor. İşçinin hayatı tümüyle üretimin ihtiyaçlarına göre düzenleniyor. Hiç kuşku olmasın ki, bugün bunu yapanlar yarın haftada birkaç saat çalışmayı, başka bir zaman ise gece gündüz çalışmayı dayatırlar. Nasıl olsa patron ne kadar zaman çalıştırıyorsa o kadar zamanın ücretinden sorumlu.

Bu uygulama kölelikten beterdir. Çünkü kölelik sisteminde köle sahibi işi olsun olmasın kölesinin barınmasından ve beslenmesinden sorumludur. Ama İS-KA patronunun böyle bir sorumluluğu yok. İS-KA işçisi, kirasını ve faturalarını nasıl ödeyecek, karnını nasıl doyuracak, çocuğunu okula nasıl gönderecek orası İS-KA patronunu ilgilendirmemekte. İşte bu kölelikten de beter bir durumdur.

Bu duruma düşmemenin tek yolu örgütlü mücadeledir. İşçilerin örgütlü olduğu koşullarda patronlar işçiyi köleden beter şartlarda çalıştıramaz, faturayı kendileri ödemek zorunda kalırdı. Örneğin üç gün çalıştırıp diğer günler ücretsiz izin yaptıramaz, üç gün çalıştırsa da aylığını tam olarak vermek zorunda kalırdı.

Buradan çıkarılması gereken en önemli ders şudur: İşçi örgütlüyse her şey, örgütsüzse hiçbirşeydir!

Hukuk Köşesi

İş Kanunu'nun 34. Maddesi ücretin gününde ödenmemesi durumunda işçiye iş yapmama hakkı veriyor!

İşçilerin patronlarıyla anlaşması esas olarak şu temel ilkeye dayanır:

İşçi bir ücret karşılığında belirli bir zamanını patrona satar. Bu süre boyunca işyerinde patronun göstereceği işi görür.

Bu şu demektir: İşçi iş görme borcunu yerine getiriyorsa buna göre bir ücret alır ya da tam tersi olarak ücretini zamanında alamıyorsa iş görme borcunu yerine getirmez. Bu çok anlaşılır bir durum olduğu halde işçiler çoğunlukla iş görme borcunu yerine getirmeme eyleminden korkarlar. Oysa korkmanın bir anlamı olmadığı gibi bu yasal bir haktır da.

4857 sayılı yasanın 34. Maddesinde bu hak şöyle düzenlenmiştir:

Ücreti ödeme gününden itibaren ***yirmi gün içinde*** mücbir(iflas, kanıtlamak kaydıyla ekonomik darboğaza düşme vb.) bir neden dışında **ödenmeyen** işçi, ***iş görme borcunu yerine getirmekten kaçınabilir***. Bu nedenle kişisel kararlarına dayanarak iş görme borcunu yerine getirmemeleri sayısal olarak toplu bir nitelik kazansa dahi grev olarak nitelendirilemez. Gününde ödenmeyen ücretler için mevduata uygulanan en yüksek faiz oranı uygulanır. ***Bu işçilerin bu nedenle iş akitleri çalışmadıkları için feshedilemez ve yerine yeni işçi alınamaz, bu işler başkalarına yaptırılamaz.***

Topkapı'da Şubat ayı içerisinde Kurtiş Matbaası'nda çalışan işçiler bu yasal hakka dayanarak iş görme borçlarını yerine getirmediler ve alacaklarını aldılar. Patron işçileri iş yapmadıkları için işten atamadı ve tazminat haklarına da dokunamadı.

Asgari ücret ve asgari geçim indirimi

Yeni asgari ücretin açıklanması ile birlikte vergi iadesi yerine getirilen asgari geçim indirimi uygulamasına göre kimin maaşına ne kadar zam geleceği konusu netlik kazandı.

Asgari ücret yılın ilk yarısı için brüt 608,40 TL, yılın ikinci yarısı için brüt 638,70TL olarak belinlenmiştir. Ancak kanun gereği yılın ikinci yarısına isabet eden asgari geçim indirimi hesaplamaları için de yıl başında geçerli olan asgari ücret esas alınacak ve dolayısı ile yıl içinde asgari ücret brüt tutarı değişse dahi asgari geçim indirimi tutarı değişmeyecektir.

Eşin çalışıyor olması indirim oranını etkilediğinden her iki durum için ayrı ayrı hesaplamalar yapılmıştır.

EŞ ÇALIŞMIYORSA

	01.01.2008-30.06.2008	01.07.2008-31.12.2008
Asgari Ücret(Brüt)	608,40	638,70
	ASGARİ GEÇİM İNDİRİMİ OLARAK MAAŞINA EKLENECEK TUTAR	İLK 6 AY İÇİN ASGARİ ÜCRETLİNİN ELİNE GEÇECEK NET TUTAR
Bekar	45,63	481,55
Evli Çocuksuz	54,76	490,68
Evli 1 Çocuklu	61,60	497,52
Evli 2 Çocuklu	68,45	504,37
Evli 3 Çocuklu	73,01	508,93
Evli 4 Çocuklu	77,57	513,49

EŞ ÇALIŞIYORSA

	01.01.2008-30.06.2008	01.07.2008-31.12.2008
Asgari Ücret(Brüt)	608,40	638,70
	ASGARİ GEÇİM İNDİRİMİ OLARAK MAAŞINA EKLENECEK TUTAR	İLK 6 AY İÇİN ASGARİ ÜCRETLİNİN ELİNE GEÇECEK NET TUTAR
Bekar	45,63	481,55
Evli Çocuksuz	45,63	481,55
Evli 1 Çocuklu	52,47	488,39
Evli 2 Çocuklu	59,32	495,24
Evli 3 Çocuklu	63,88	499,80
Evli 4 Çocuklu	68,45	504,37

Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi

Bu düzen milyonlarca işçi ve emekçinin emeğine bir avuç parababasının el koyduğu bir düzendir. Bu düzen sömürü, soygun ve rant üzerine kuruludur. Bu düzende yerelden merkeze tüm kurumlar sermayenin çıkarına, işçi ve emekçinin zararınadır.

Belediyeler, ayrıca sermaye ve onların partilerinin iştahlarını kabartan büyük bir rant ve soygun alanıdır. Bugün hemen hemen tüm belediyelerde yolsuzluk ayyuka çıkmış durumdadır. Başta AKP olmak üzere her renkten sermaye partisi bu yolsuzlukların, yağmanın ve rantın bir parçasıdır. Yıllardır buradan nemalanan düzen partileri bir kez daha trilyonlarca para harcayarak seçimlere hazırlanıyorlar. Öyle ki aday adaylığı için bile her türlü dalavere dönüyor.

Trilyonlarca para harcıyorlar, çünkü biliyorlar ki "kaz gelecek yerden tavuk esirgenmez!"

İşçi ve emekçiler de bu rantın ve soygunun vardığı boyutları gayet iyi biliyor. AKP'si, CHP'si ve diğer düzen partileri, hangisi gelirse gelsin hepsi bu ranttan nemalanmak için geleceklerdir. Şimdiye kadar böyle olmadı mı?

Bu seçimlerde de bir kez daha kapılarımızı çalarak oy isteyecekler. Bir kez daha sahte vaatlerle bizi kandırmak isteyecekler. Bir kez daha yoksulluğumuzu kullanarak bizlere sadaka-rüşvet teklif edecekler! İşsizliğimizi kullanarak iş vaat edecekler!

Artık yeter! Sahte vaatlere kanmayalım! Soyguncu-rantçı düzen partilerine oy vermeyelim, hesap soralım!

İşsizliğin, yoksulluğun, sömürünün kaynağı bu sömürü çarkının dişlileri arasında daha fazla ezilmek istemiyorsak, çözümü düzen partilerinde değil, kendi örgütlü gücümüzde arayalım!

Unutmayalım ki, bozuk düzende sağlam çark olmaz! Gerçek çözüm bozuk düzene karşı mücadele ile gelecektir.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Melek Altıntaş
Seçim Bürosu: Namık Kemal Mah. 8. Sk. No: 9 Esenler (Terazidere Metro Çıkışı)

Topkapı İşçi Derneği

Davutpaşa Cd. TİM-I İş Merkezi Kat: 3 No: 230 Topkapı

Tel: (212) 576 11 51

e-posta: topkapi_iscileri@yahoo.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 421 * Fiyatı: 25 Kr * Mart 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. Davutpaşa Cd. Güven Sanayi Sitesi C Blok No: 242 Topkapı İstanbul Tel: (212) 577 54 92